

Briselē, 2016. gada 22. septembrī
(OR. en)

12525/16

ONU 100
CONUN 183
COHOM 117
COPS 279
CSDP/PSDC 536
CFSP/PESC 757
DEVGEN 205
GENDER 38

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
lepr. dok. Nr.:	10805/16 + COR 1
Temats:	Pārskatīti rādītāji attiecībā uz Plašo pieeju tam, kā ES īsteno ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību

Pielikumā pievienoti Pārskatīti rādītāji attiecībā uz Plašo pieeju tam, kā ES īsteno ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību, kurus Padome pieņēma 3484. sanāksmē, kas notika 2016. gada 20. septembrī.

**Pārskatīti rādītāji attiecībā uz Plašo pieeju tam, kā
ES īsteno
ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820
par sievietēm, mieru un drošību**

Plašajā pieejā tam, kā ES īsteno ANO DP rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību (dok. 15671/1/08 REV 1), ir ietverta apņemšanās izstrādāt "parametrus panākumiem saistībā ar sieviešu aizsardzību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu konfliktu situācijās un pēckonflikta situācijās". 2010. gada 26. jūlijā Padome pieņēma 17 rādītāju kopumu (11948/10), kuru mērķis ir stiprināt ES atbildību par tās saistību izpildi sieviešu, miera un drošības jomā; izziņāt progresu un sasniegumus ES saistību izpildē sieviešu, miera un drošības jomā; izziņāt trūkumus un nepilnības šīs politikas īstenošanā; veicināt turpmāko politikas veidošanas procesu un prioritāro darbību noteikšanu, kā arī iespējamo salīdzinošo novērtēšanu; motivēt personālu; veicināt skaidru komunikāciju par attiecīgās ES politikas īstenošanu; un uzlabot ES redzamību. Padomes dokumentā tika precizēts, ka šie rādītāji būtu jāpārskata, ja tas uzskatāms par lietderīgu, lai atspoguļotu turpmākās norises šajā jomā. ES 2014. gada februāra otrajā īstenošanas ziņojumā par ANO DPR 1325 (6219/14) tika aicināts 17 rādītājus izanalizēt un pārskatīt, ņemot vērā pirmo divu ziņojumu sagatavošanā gūto pieredzi, lai nodrošinātu, ka ES un tās dalībvalstu ieguldītais darbs pie ANO DPR 1325 ir faktiski izmērāms.

Atbildot uz šiem norādījumiem, tālāk ir izklāstīts pārskatītu rādītāju kopums attiecībā uz Plašo pieeju tam, kā ES īsteno ANO DPR 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību.

Atsauces

- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 1325)
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1820 (2008) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 1820)
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1888 (2009) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 1888)
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1889 (2009) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 1889)
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1960 (2010) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 1960)
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 2106 (2013) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 2106)
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 2122 (2013) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 2122)
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 2242 (2015) par sievietēm, mieru un drošību (ANO DPR 2242)
- Plaša pieeja tam, kā ES īsteno ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību (2008 – 15671/1/08 REV 1)
- Rādītāji attiecībā uz Plašo pieeju tam, kā ES īsteno ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību (2010 – 11948/10)
- Ziņojums par ES rādītājiem attiecībā uz Plašo pieeju tam, kā ES īsteno ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību (2011 – 9990/11)
- Otrais ziņojums par ES rādītājiem attiecībā uz Plašo pieeju tam, kā ES īsteno ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību (2014 – 6219/14)

Saīsinājumi

KDAP: kopējā drošības un aizsardzības politika

VEA: vardarbīga ekstrēmisma apkarošana

EĀDD: Eiropas Ārējās darbības dienests

ES: Eiropas Savienība

"ES un tās dalībvalstis" (tekstā par 21 rādītāju):

ES un/vai viena tās dalībvalsts vai daļa tās dalībvalstu, vai visas tās dalībvalstis

AP/PV: ES Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos/Komisijas priekšsēdētāja vietnieks

VRP: valsts rīcības plāns

NATO: Ziemeļatlantijas Līguma organizācija

EDSO: Eiropas Drošības un sadarbības organizācija

ANO: Apvienoto Nāciju Organizācija

ANO DPR: ANO Drošības padomes rezolūcija

"ANO DPR 1325" (tekstā par 21 rādītāju):

ANO DPR 1325 un turpmākās ANO DP rezolūcijas par sievietēm, mieru un drošību (1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122, 2242)

SMD: sievietes, miers un drošība

I. Ievads

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas par sievietēm, mieru un drošību

ANO DPR 1325, ko pieņēma 2000. gada 31. oktobrī, ir pirmā ANO DPR, kurā aplūkots jautājums par nesamērīgajām un savdabīgajām sekām, kādas bruņotiem konfliktiem ir attiecībā uz sievietēm, kā arī jautājums par to, cik svarīgi ir iesaistīt sievietes konfliktu noregulējuma un pēckonfliktu politiskajos procesos un atjaunošanā. ANO DPR 1325 pastiprina iepriekšējās starptautiskas un reģionālas juridiskas saistības un konvencijas par SMD un iedibina virkni jaunu principu. Tajā ir uzsvērts, cik svarīga ir vienlīdzīga un pilnīga sieviešu kā aktīvu rīcībspēku līdzdalība konfliktu novēršanā un risināšanā, miera sarunās, miera veidošanā, miera uzturēšanā, reaģēšanā uz humanitāru situāciju un pēckonfliktu atjaunošanā.

ANO DPR 1820 (2008) veido skaidru saikni starp seksuālās vardarbības kā kara taktikas apkarošanu un starptautiskā miera un drošības uzturēšanu. ANO DPR 1820 pastiprina Rezolūciju 1325, atzīstot, ka seksuālā vardarbība bieži vien ir plaši izplatīta un sistemātiska un ka tā var kavēt starptautiskā miera un drošības atjaunošanu.

ANO DPR 1888 (2009) atkārtoti atgādina, cik svarīgi ir palielināt sieviešu pārstāvību starpniecības un lēmumu pieņemšanas procesos attiecībā uz konfliktu risināšanu un miera veidošanu. Rezolūcijā tiek aicināts veidot jaunu miera uzturēšanas misiju struktūru, lai īpaši pievērstos sieviešu un bērnu aizsardzībai. Ar to ievieš jaunus pasākumus, lai vērstos pret seksuālu vardarbību bruņotu konfliktu situācijās, tādus kā īpašā pārstāvja iecelšana un ekspertu grupa jautājumā par seksuālas vardarbības izmantošanu bruņotos konfliktos.

ANO DPR 1889 (2009) mudina ANO dalībvalstis un citus rīcībspēkus veikt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu sieviešu līdzdalību visos miera procesu posmos, aicina ANO struktūras un dalībvalstis vākt datus, analizēt un sistemātiski izvērtēt sieviešu īpašās vajadzības pēckonfliktu situācijās un aicina ANO ģenerālsekretāru iesniegt Drošības padomei rādītāju kopumu, lai sekotu līdzi ANO Drošības padomes Rezolūcijas 1325 īstenošanai. Šādu pasākumu mērķis būtu novērst to, ka nav atsauces datu un konkrētu, izmērāmu, sasniedzamu, attiecīgu un noteiktā termiņā ierobežotu rādītāju progresu mērīšanai.

ANO DPR 1960 (2010) noteikta sistēma, kā saukt pie atbildības, lai konflikta situācijā pārtrauktu seksuālo vardarbību. Tajā izvirzīta prasība veidot sarakstus ar vainīgajiem un ikgadējus ziņojumus par personām, kas tiek turētas aizdomās par seksuālas vardarbības aktiem vai kas par tiem ir atbildīgas. Tajā izvirzīts noteikums stratēģiskai, koordinētai un laicīgai informācijas vākšanai Drošības padomei un tās informēšanai par seksuālo vardarbību konfliktos un pausts aicinājums valstīm ieviest konkrētas saistības ar noteiktu termiņu šīs problēmas risināšanai.

ANO DPR 2106 (2013) iepriekšējās rezolūcijas par SMD papildina ar sīkākiem operatīvajiem aspektiem un atkārtoti apstiprina, ka visiem rīcībbspēkiem – tostarp ne tikai Drošības padomei un bruņotu konfliktu pusēm, bet arī visām ANO dalībvalstīm un ANO struktūrām – ir jādara vēl vairāk, lai īstenotu iepriekšējos pilnvarojumus un izskaustu nesodāmību par seksuālas vardarbības noziegumiem konfliktos.

ANO DPR 2122 (2013) ievieš stingrākus pasākumus, kas ļauj sievietēm piedalīties konfliktu risināšanā un atjaunošanas darbos, uz ANO Drošības padomes, ANO, ANO dalībvalstu un reģionālo organizāciju pleciem liekot atbildību par to, lai sievietēm likvidētu šķēršļus, pavērtu iespējas un atvēlētu pienācīgu vietu. Rezolūcijā dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm tiek pozicionēta kā izšķiroša starptautiskajam mieram un drošībai, uzsverot, ka ekonomisko iespēju nodrošināšana sievietēm ievērojami palīdz stabilizēt sabiedrības, kas atgūstas no konflikta. Tā izveido ceļvedi un aicina: izstrādāt un izplatīt tehniskās īpašās zināšanas miera uzturēšanas misijām un ANO starpniecības komandām, kas atbalsta miera sarunas, uzlabot piekļuvi savlaicīgai informācijai un analīzei par to, kāda ir konflikta ietekme uz sievietēm, un par sieviešu līdzdalību konflikta risināšanā, kā arī pastiprināt apņemšanos apspriesties ar sievietēm un viņas tieši iesaistīt miera sarunās. Tajā ir izklāstīts, ka humānajai palīdzībai ir jānodrošina piekļuve visa veida seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem, tostarp tajos gadījumos, kad izvarošanas rezultātā iestājusies grūtniecība.

ANO DPR 2242 (2015), kas tika pieņemta sakarā ar ANO DPR 1325 pieņemšanas 15. gadadienu un augsta līmeņa pārskatu, SMD programma tiek izvirzīta kā centrālais komponents centienos risināt ar jauno globālo miera un drošības kontekstu saistītās problēmas, tostarp arvien pieaugošo vardarbīgā ekstrēmisma risku, arvien pieaugošo skaitu bēgļu un starptautiski pārvietotu personu, kā arī klimata pārmaiņu ietekmi un veselības pandēmijas –, un tā ir vienīgā ANO DPR, kas atzīst šīs dramatiskās pārmaiņas. Ar Rezolūciju 2242 tiek izveidota neformāla ekspertu grupa SMD jautājumos, lai palīdzētu ANO Drošības padomei konsekventi īstenot tās saistības SMD jomā. ANO DPR 2242 aicina izvirzīt vērienīgus jaunus mērķus attiecībā uz sieviešu skaitu miera uzturētāju vidū, tostarp izmantojot stimulus tām valstīm, kuru karaspēks piedalās militārajās operācijās; valstīm ir vajadzīgs lielāks skaits augstākā līmeņa vadītāju, kas ir sievietes, visos lēmuma pieņemšanas līmeņos; un atzīmē, ka vidutājiem ir jābūt, kāda ir iekļaujošu procesu ietekme un kā tos panākt, skaidri atzīstot faktus, kas sieviešu līdzdalību saista ar ilgtspējīgākiem miera nolīgumiem. Rezolūcijā ir arī izcelts, ka ir jānovērš sieviešu organizāciju finansējuma deficīts, kas ir kritisks.

ES politika sieviešu, miera un drošības jautājumos

ES ir pastāvīgi aicinājusi pilnībā īstenot ANO DPR 1325 un turpmākajās rezolūcijās izklāstīto SMD programmu, jo īpaši nepieciešamību apkarot vardarbību pret sievietēm konflikta situācijās un veicināt sieviešu līdzdalību miera veidošanā. Lai pastiprinātu ES darbību šajā jomā Eiropas Savienības Padome 2008. gada 8. decembrī pieņēma dokumentu "Plaša pieeja tam, kā ES īsteno ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību", kas aptver visu ES ārējās darbības instrumentu klāstu visos ar konfliktiem saistītu pasākumu posmos, proti, no konfliktu novēršanas līdz krīžu pārvarēšanai, miera veidošanai, atjaunošanai un sadarbībai attīstības jomā.

2010. gada 26. jūlijā Padome pieņēma 17 rādītāju kopumu, kuru mērķis ir:

- stiprināt ES atbildību par tās saistību izpildi sieviešu, miera un drošības jomā;
- izzināt progresu un sasniegumus ES saistību izpildē sieviešu, miera un drošības jomā;
- izzināt trūkumus un nepilnības šīs politikas īstenošanā;

- veicināt turpmāko politikas veidošanas procesu un prioritāro darbību noteikšanu, kā arī iespējamo salīdzinošo novērtēšanu;
- motivēt personālu;
- veicināt skaidru komunikāciju par attiecīgās ES politikas īstenošanu;
- uzlabot ES redzamību.

Padomes dokumentā tika precizēts, ka šie rādītāji būtu jāpārskata, ja tas ir uzskatāms par lietderīgu, lai atspoguļotu turpmākās norises šajā jomā.

Ziņojumu par 2010. gadā izstrādātajiem rādītājiem ES sagatavoja divas reizes – 2011. gada maijā un 2014. gada februārī, kopumā aptverot laikposmu no 2008. gada decembra līdz 2012. gada decembrim. Tika ziņots par pozitīvām norisēm, tostarp par arvien lielāku skaitu valsts rīcības plānu, ko pieņēmušas ES dalībvalstis, labāku izpratni par to, kā var sekmīgāk iesaistīt sievietes miera procesos, dzimumu jautājumu kontaktpunktu iecelšanu visās ES delegācijās un KDAP misijās un operācijās un arvien lielāku mācību pieejamību, kā arī uzlabotu koordināciju un konsekvenci īstenošanā. Tika norādīts arī uz problēmām, piemēram, ir jāizvērtē to rīku ietekme, ko izmanto, lai virzītu uz priekšu SMD programmu, jāturpina palielināt to valsts rīcības plānu skaitu, ko ES dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar ANO DPR 1325, ES kopējās drošības un aizsardzības politikas misiju un operāciju pilnvarojumos un citos stratēģiskos dokumentos sistemātiski jāiekļauj dzimuma un SMD aspekti un jānodrošina, lai ANO miera uzturēšanas misijās piedalītos lielāks skaits sieviešu no ES. ES 2014. gada februāra otrajā īstenošanas ziņojumā par ANO DPR 1325 tika aicināts 17 rādītājus izanalizēt un pārskatīt, ņemot vērā pirmo divu ziņojumu sagatavošanā gūto pieredzi, lai nodrošinātu, ka ES un tās dalībvalstu ieguldītais darbs pie ANO DPR 1325 ir faktiski izmērāms.

Turklāt ES Rīcības plānā par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā (2010–2015), ko Padome pieņēma 2010. gada 14. jūnijā un kam sekoja kopējais dienestu darba dokuments "Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā", kuru Eiropas Komisija un AP/PV pieņēma 2015. gada 21. septembrī, un ES Rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju (2015–2019) ir ietverti konkrēti mērķi un darbības, kas sniedz ieguldījumu ES politikas īstenošanā SMD jomā.

Pēc ANO DPR 1325 augsta līmeņa pārskata 2015. gada oktobrī un jaunās ANO DPR (2242) par SMD pieņemšanas neformālā ES darba grupa SMD jautājumos norādīja uz virkni prioritāšu pārskata rezultātu īstenošanā, respektīvi, pastiprināt centienus sieviešu līdzdalības sekmēšanai krīžu novēršanā un risināšanā un novērst un risināt seksuālās un ar dzimumu saistītās vardarbības problēmu konfliktos; pievērsties dzimuma dimensijai cīņā pret tādiem jauniem apdraudējumiem kā terorisms un vardarbīgs ekstrēmisms, kā arī humanitārajā rīcībā un politikās attiecībā uz migrāciju un bēgļiem; apsvērt iespēju palielināt finansējumu SMD programmas īstenošanai; un paaugstināt neformālās ES darba grupas SMD jautājumos profilu un pastiprināt tās darbu; minētajai darba grupai paredzēts kļūt par ES SMD kontaktpunktu tīklu.

II. Rādītāju mērķis un pārskatīšanas process

Rādītāju pārskatīšana ir atbilde uz ES otrajā īstenošanas ziņojumā par ANO DPR 1325 pausto ieteikumu – "17 rādītājus izanalizēt un atjaunināt, ņemot vērā pirmā un otrā ziņojuma sagatavošanā gūto pieredzi", lai "nodrošinātu, ka ES un tās dalībvalstu ieguldītais darbs pie ANO DPR 1325 ir faktiski izmērāms".

Rādītājus pārskatīja neformālajā ES darba grupā SMD jautājumos, kura ņēma vērā sākotnējo rādītāju izstrādes norādījumus, proti, sasniegt sasniedzamu, tieši izmērāmu (pieejamie dati), konkrētu un atbilstīgu pamatrādītāju kopumu; kura koncentrējās uz īstenošanas procesa un veikto pasākumu izvērtēšanu; un kuras mērķis bija noteikt samērā ierobežotu rādītāju skaitu, ko vajadzības gadījumā varētu izmantot gan ES iestādes, gan ES dalībvalstis.

Saistībā ar minēto pārskatīšanas uzdevums bija paskaidrot katra rādītāja saturu un to, kam tas domāts, lai panāktu, ka uz ES īstenošanas ziņojumu sagatavošanā izmantotajām aptaujas anketām tiktu saņemts lielāks skaits labākas kvalitātes atbilžu, un lai eventuāli varētu sekmīgāk izvērtēt ES un tās dalībvalstu darbu pie ANO DPR 1325 rezultātu. Tomēr pārskatītajiem rādītājiem būtu arī jāgarantē ES ziņojumu nepārtrauktība un rezultātu salīdzināmība. Daži rādītāji tika sašķelti, un vienlaikus katrs rādītājs tika sadalīts pakārtotos rādītajos, ko papildināja ar norādījumiem, lai sniegtu aprakstošu informāciju par paraugpraksi un rezultātiem nolūkā iegūt arvien precīzāku kvalitatīvu informāciju. Rādītājus sagrupēja tematiskās sadaļās atkarībā no darbības jomas, lai uzlabotu vispārējo skaidrību. Tika pievienoti divi jauni rādītāji un viens pakārtots rādītājs, lai ņemtu vērā turpmākajās SMD tematikai veltītajās ANO DPR uzmanības centrā esošo seksuālās vardarbības apkarošanu konfliktos; ANO DPR 1325 2015. gada oktobra augstā līmeņa pārskata rezultātu, tostarp jaunas SMD ANO DPR 2242 pieņemšanu; un rādītājus, kas izstrādāti Ilgtspējīgas attīstības programmai 2030. gadam.

Pārskatītos rādītājus izstrādāja, pamatojoties uz neformālās ES darba grupas SMD jautājumos darbsemināru 2015. gada 21. janvārī, kurā pulcējās ES iestāžu, ES dalībvalstu un ANO sieviešu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvji, un kā iestrādes izmantojot novērtējumus un ieteikumus, kas apkopoti no abiem ES īstenošanas ziņojumiem, kā arī apspriešanās ar pilsonisko sabiedrību un ANO sieviešu organizācijām. Pārskatīšanā arī izmantoja ārējas speciālās zināšanas, kuras sniegtas dzimumu jautājumu mehānisma ietvaros, kas ir programma, ko finansē ES Stabilitātes un miera veicināšanas instruments.

III. Tematiskā struktūra

Atbilstoši ANO DPR 1325 un turpmākajās rezolūcijās par SMD izmantotajai pieejai dokumentā ir aplūkotas šādas četras tematiskās jomas: novēršana, līdzdalība, aizsardzība, palīdzība un atjaunošana.

Novēršana: integrēt dzimumu līdztiesības perspektīvu visās konfliktu novēršanas darbībās un stratēģijās, veidot efektīvus agrīnas brīdināšanas mehānismus un iestādes dzimumu līdztiesības jomā, pastiprināt centienus novērst vardarbību pret sievietēm, tostarp dažādās ar dzimumu saistītās vardarbības formas, kā arī cīņu pret nesodāmību ar dzimumu saistītas un seksuālas vardarbības gadījumos.

Līdzdalība: veicināt un atbalstīt aktīvu un pilnvērtīgu sieviešu līdzdalību visos miera procesos, kā arī to pārstāvību formālā un neformālā lēmumu pieņemšanā visos līmeņos; uzlabot partnerību un tīklu veidošanu ar vietējām un starptautiskām sieviešu tiesību grupām un organizācijām; sievietes pieņemt darbā un iecelt vadošos amatos.

Aizsardzība: stiprināt un izvērst centienus nodrošināt sieviešu un meiteņu drošību, fizisko vai garīgo veselību, labjutību, ekonomisko drošību un/vai cieņu pret tām; veicināt un garantēt sieviešu cilvēktiesības un integrēt dzimumu perspektīvu juridiskās un iestāžu reformās.

Palīdzība un atjaunošana: veicināt sieviešu vienlīdzīgu piekļuvi atbalsta sniegšanas mehānismiem un pakalpojumiem, tostarp tiem, kas nodrošina sieviešu un meiteņu īpašās vajadzības visos palīdzības sniegšanas un atjaunošanas centienos.

IV. Rādītāji

A. Rīcība ES līmenī

1. Valsts rīcības plāni (VRP) un citi stratēģiski dokumenti ES dalībvalstīs

- 1.1. VRP skaits ES dalībvalstīs.
- 1.2. Citu stratēģisku valsts dokumentu vai ziņošanas procedūru skaits ES dalībvalstīs.
- 1.3. Pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaistīšanās VRP izstrādē, īstenošanā un izvērtēšanā. Pilsoniskās sabiedrības organizāciju skaits, kuras šajos procesos piedalās. Sniegt piemērus.
- 1.4. Dot paraugprakses piemērus, tostarp problēmas VRP vai citu stratēģisko dokumentu īstenošanā. Ja iespējams, ietvert to ietekmes novērtējumu.

2. Sievietes vadošos amatos diplomātiskajās un krīžu pārvarēšanas misijās

- 2.1. Sieviešu skaits un procentuālā daļa diplomātisko misiju, ES delegāciju un KDAP misiju un operāciju vadītāju vidū; kā arī ES personāla sastāvā, kas piedalās ANO miera uzturēšanas operācijās visos līmeņos, tostarp militāro spēku un policijas personāla sastāvā.
- 2.2. Dot piemērus paraugpraksi, kuras piemērošanas rezultātā lielāks skaits sieviešu ieņem vadošos amatus ES un lielāks skaits sieviešu no ES dalībvalstīm piedalās ES miera uzturēšanas misijās.

B. Rīcība partnervalsts, reģionālā un daudzpusējā līmenī

3. ES un tās dalībvalstu atbalsts partnervalstīm SMD politikas izstrādē, īstenošanā un izvērtēšanā

- 3.1. To partnervalstu skaits un nosaukums, ar kurām ES un tās dalībvalstis ir sadarbojušās atbalsta pasākumos SMD politikas sekmēšanai, jo īpaši ar valsts rīcības plānu (VRP), stratēģisko dokumentu vai citas ar ANO DPR 1325 saistītas valsts politikas izstrādi, īstenošanu un izvērtēšanu.
- 3.2. Rīcības un partneru tipi. Precizēt, vai rīcību īsteno un/vai sasniedz partnerībā un/vai konsultējoties ar valsts, starpvaldību vai reģionālām struktūrām, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijām, sieviešu tiesību grupām un vietējā līmeņa organizācijām.
- 3.3. Novērtēt, kāda ir tā atbalsta kvalitāte, ietekme un noturība, kuru ES un tās dalībvalstis sniedz valdības un/vai pilsoniskās sabiedrības organizācijām saistībā ar SMD rīcību.
- 3.4. Pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaistīšanās VRP politikas izstrādē, īstenošanā un izvērtēšanā attiecībā uz partnervalstīm. Pilsoniskās sabiedrības organizāciju skaits, kuras šajos procesos piedalās. Dot piemērus.
- 3.5. Dot paraugprakses, gūto mācību un problēmu piemērus, tostarp piemērus konkrētai šīs rīcības ietekmei.

4. To SMD tematu risināšana, kurus vietējā pilsoniskā sabiedrība aktualizējusi partnervalstīs

- 4.1. To konkrēto pasākumu skaits un tips, kurus ES un tās dalībvalstu diplomātiskās misijas, KDAP misijas un operācijas un galvenie biroji īstenojuši, lai risinātu SMD jautājumus, kurus aktualizējusi vietējā pilsoniskā sabiedrība, tostarp sieviešu organizācijas.
- 4.2. Dot piemērus un norādīt paraugpraksi.

5. ES un tās dalībvalstu divpusējie un reģionālie dialogi, kuros īpaša uzmanība veltīta SMD

- 5.1. To ES un tās dalībvalstu divpusējo un reģionālo dialogu nosaukums un skaits, kuros to rezultātu dokumentu, secinājumu un mērķu izstrādē īpaša uzmanība tiek veltīta SMD.
- 5.2. Pilsoniskās sabiedrības, jo īpaši sieviešu organizāciju, loma un konkrētais devums šajos dialogos.
- 5.3. Dot paraugprakses piemērus, kas var palīdzēt novērtēt šo dialogu rezultātu ietekmi. Norādīt uz gūto mācību un problēmām.

6. SMD jautājumi ES īpašo pārstāvju darbībās

- 6.1. To ES īpašo pārstāvju darbības pārskatu skaits un procentuālā daļa, kuros ietverta konkrēta informācija par SMD.
- 6.2. Dot piemērus un norādīt paraugpraksi.

7. Finanšu instrumenti un budžeta piešķirumi, kurus ES un tās dalībvalstis izmanto, lai atbalstītu SMD partnervalstīs

- 7.1. Finansēšanas instrumenti, kurus ES un tās dalībvalstis izmanto, lai atbalstītu SMD darbības.

7.2. ES un tās dalībvalstu kopējā ikgadējā budžeta apmērs un procentuālā daļa, kurš tiek piešķirts miera veidošanai un konfliktu novēršanai, kas tieši atbalsta SMD darbības; šā konkrētā budžeta apjoms un procentuālā daļa, kas piešķirta pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

7.3. ES un tās dalībvalstu kopējā ikgadējā budžeta apmērs un procentuālā daļa, kurš tiek piešķirts drošības un justīcijas sektoram, kas tieši atbalsta SMD darbības; šā konkrētā budžeta apjoms un procentuālā daļa, kas tiek piešķirts pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

8. SMD integrēšana ES un tās dalībvalstu projektos un/vai programmās drošības un justīcijas sektorā nestabilās, konfliktu skartās un pēckonfliktu valstīs

8.1. Projektu/programmu skaits, sagrupēts tematiski (drošības un justīcijas sektora reforma (DJSR), atbrūošanās, demobilizācija un reintegrācija (ADR), humānā palīdzība, laba pārvaldība, cilvēktiesības, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un vietējās iestādes attīstībā utt.) un pa partnervalstīm, un tas, cik lielā mērā SMD un dzimumu tematika ir integrēta (tā, kā tas ir dzimumu līdztiesības politikas kritēriju gadījumā).

8.2. Vispārējie kopējie ES un tās dalībvalstu izdevumi par sadarbības programmām, sagrupēti pa jomām un pa partnervalstīm, un to līdzekļu procentuālā daļa, kas atvēlēti SMD un dzimumu līdztiesībai.

8.3. Pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaistīšanās minētajos projektos/programmās. Pilsoniskās sabiedrības organizāciju skaits, kuras šajos projektos/programmās piedalās. Dot piemērus.

8.4. Dot paraugprakses piemērus un, ja iespējams, ietekmes novērtējumu.

9. ES un tās dalībvalstu iniciatīvas un programmas, kuras tās globālā, reģionālā un valsts līmenī īsteno kopīgi ar ANO aģentūrām un citām starptautiskām un reģionālām organizācijām, piemēram, NATO, EDSO un Āfrikas Savienību; vai Pasaules Banku un citām starptautiskām finanšu institūcijām attiecībā uz SMD

9.1. Kopīgo iniciatīvu un programmu skaits, tips un galvenais ierosinātais.

9.2. Kopīgo iniciatīvu un programmu devums un iznākums. Ja iespējams, dot piemērus kopīgo iniciatīvu un programmu ietekmes novērtējumam.

10. Darba koordinācija SMD jomā, ko partnervalstīs īsteno ES un tās dalībvalstis savstarpēji un/vai ar citiem donoriem

10.1. To ES partnervalstu nosaukums un skaits, kurās ES un tās dalībvalstis SMD jomā veic koordināciju savā starpā, kā arī koordinācijas tips.

10.2. To ES partnervalstu nosaukums un skaits, kurās ES un tās dalībvalstis SMD jomā veic koordināciju ar citiem donoriem, kā arī koordinācijas tips.

10.3. Dot piemērus koordinācijas paraugpraksi, tostarp problēmām.

C. Sieviešu līdzdalība miera procesos un miera veidošanā

11. Politiskais atbalsts sieviešu līdzdalībai miera procesos

11.1. To paziņojumu/apņemšanos skaits, ko veikušas ES un tās dalībvalstu vadošās amatpersonas attiecībā uz sieviešu līdzdalību miera procesos, kuri izraisījuši pozitīvu rīcību/rezultātus vai ir bijuši ir ar šādu rīcību/rezultātiem saistīti.

11.2. Dot paraugprakses un problēmu piemērus.

12. Sieviešu līdzdalība pašreizējos miera procesos, kuros ES un tās dalībvalstīm ir aktīva loma (ar līderību vai politisko, finansiālo un/vai tehnisko atbalstu)

12.1. To sieviešu skaits, procentuālā daļa, tips (sarunu vedēja, vidutāja, starpniece, tehniskā eksperte utt.), kas piedalās šādos miera procesos, un līdzdalības statuss:

- formāli/oficiāli miera procesi
- neformāli miera procesi.

12.2. Dot paraugprakses un problēmu piemērus, tādus kā:

- Tādas apspriedes ar sievietēm un sieviešu organizācijām, ko atbalstījusi ES un kas devušas konkrētus rezultātus, piemēram, pusēm piedāvāti risinājumi, nostājas paušanas dokumenti, formulējuma izmaiņas miera procesa dokumentos utt.
- Kvalitatīva izpēte, kas fiksē, kāda ir bijusi sieviešu līdzdalības nozīme konkrētos, ES atbalstītos procesos (piemēram, gadījumu pētījuma izpēte).
- Atsevišķu sarunu vedēju un vidutāju apmācīšana, lai viņu līdzdalībai konkrētā procesā uzlabotu efektivitāti un kvalitāti.
- Risināt problēmu, kā vākt tikai kvantitatīvus datus un atsauces datus, kas fiksē vienīgi sieviešu skaitu.

13. ES un tās dalībvalstu atbalsts miera procesiem, kura rezultātā ir panākti stingrāki noteikumi par sieviešu tiesībām un aizsardzību, kas integrēti procesa struktūrā un rezultātu dokumentā

13.1. To miera procesu skaits, kuros ES un tās dalībvalstis ir sniegušas īpašu atbalstu (piemēram, ar tehniskajām īpašajām zināšanām dzimumu jomā, kas sniegtas miera procesa rīcībspēkiem utt.).

13.2. Sniegt paraugprakses un problēmu piemērus, tādus kā:

- Sieviešu un vīriešu apmācība par sieviešu tiesībām un aizsardzības vajadzībām.
- Sieviešu aizstāvības grupu finansēšana nolūkā ietekmēt konkrēta miera procesa norisi un iznākumu.
- Risināt problēmu, kā sekot līdzi konkrētu noteikumu īstenošanai un to ietekmei.

14. Atbalstīt pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm un radīt iespējas viņu pilnvērtīgai līdzdalībai un dzimuma un SMD jautājumu integrēšanai miera veidošanā un pārejas tiesiskuma procesos

14.1. To miera veidošanas un pārejas tiesiskuma darbību skaits un tips, kurās ES un tās dalībvalstis sniedz īpašu atbalstu, lai radītu iespējas sieviešu pilnvērtīgai līdzdalībai un dzimuma un SMD jautājumu integrācijai.

14.2. Dot paraugprakses, tostarp problēmu, piemērus, tādus kā:

- Sieviešu un sieviešu organizāciju spēju veidošana ar mērķi palīdzēt viņām piedalīties miera veidošanas un pārejas tiesiskuma procesos un/vai tos uzraudzīt.
- Tādas apspriešanās ar sievietēm un sieviešu organizācijām, kuras ES atbalsta, lai radītu iespējas viņu līdzdalībai miera veidošanā un pārejas tiesiskuma mehānismu veidošanā un īstenošanā.
- Risināt problēmas, ar kurām saskaras cietušās sievietes, cenšoties piekļūt tiesām vai gūt kompensāciju par pārkāpumiem.
- Izpratnes padziļināšana un informētības uzlabošanas pasākumi, lai nodrošinātu, ka sievietes tiek informētas par notiekošajiem miera veidošanas un pārejas tiesiskuma procesiem un lai atvieglinātu viņu iesaistīšanos tajos.

D. Kopējā drošības un aizsardzības politika

15. Apmācīšana par dzimumu līdztiesības un SMD jautājumiem

15.1. Ar dzimumu un ANO DPR 1325 saistītajos jautājumos īpaši apmācīto vīriešu un sieviešu skaits un procentuālā daļa (noteikta ik gadus) no a) ES galveno biroju darbiniekiem, b) diplomātiskā personāla, c) civilajiem darbiniekiem un d) militārā personāla, ko nodarbinājusi ES un tās dalībvalstis, kuras piedalās KDAP un ANO miera uzturēšanas misijās un operācijās.

15.2. To specializēto mācību skaits un apjoms (dienas un/vai stundas), kurās galvenā uzmanība atvēlēta ar dzimumu un ANO DPR 1325 saistītiem jautājumiem un kuras nodrošina ES un tās dalībvalstis a) ES galveno biroju darbiniekiem, b) diplomātiskajam personālam, c) civilajiem darbiniekiem un d) militārajam personālam, kas piedalās KDAP un ANO miera uzturēšanas misijās un operācijās.

16. Ar dzimumu saistītu/SMD jautājumu iekļaušana KDAP misiju un operāciju pilnvarojumos, plānošanā un ziņošanā

16.1. To KDAP misiju un operāciju skaits un procentuālā daļa, kam ir pilnvarojumi un plānošanas dokumenti, kuros ir skaidra atsauce uz dzimuma/SMD jautājumiem un/vai kuros par tiem faktiski ziņots.

16.2. Dot piemērus paraugpraksi, kas raksturo saistību īstenošanas līmeni un kvalitāti.

17. Ar dzimumu saistītu speciālo zināšanu iekļaušana KDAP misiju un operāciju personāla noformēšanā

17.1. To KDAP misiju un operāciju skaits un procentuālā attiecība, kurās ir:

- pilna laika padomdevējs dzimumu jautājumos (eksperta amata vieta),
- padomdevējs dzimumu jautājumos (piemēram, cilvēktiesību jautājumos) ar divējādām pilnvarām,
- nepilna laika kontaktpunkts dzimumu jautājumos (amatā, kas nav eksperta amats).

17.2. Tādu KDAP misiju/operāciju personāla darbinieku skaits un procentuālā daļa, kuru darba uzdevumā ir ietvertas speciālās zināšanas dzimumu/SMD jautājumos (izņemot dzimumu jautājumu konsultantus un/vai koordinācijas punktus).

17.3. Dot piemērus pieredzei, kas gūta, īstenojot paraugpraksi, kad pilnvarojuma īstenošanas laikā dzimumu/SMD jautājumi integrēti KDAP misijās un operācijās.

18. KDAP personāla izdarīti seksuālas uzmākšanās un uz dzimumu balstītas diskriminācijas, vardarbīgas izturēšanās vai vardarbības gadījumi, kuri ir izmeklēti un saistībā ar kuriem ir bijusi rīcība

18.1. KDAP personāla izdarītu seksuālu un ar dzimumu saistītu pārkāpumu, kuri ir izmeklēti un saistībā ar kuriem ir bijusi rīcība, skaits un tips un pēcpasākumu tips (izmeklēšanas un disciplināra rakstura un justīcijas atbildes pasākumi).

Lūdzu, norādīt, vai uzmākšanās vai vardarbīgā izturēšanās ir notikusi attiecībā uz kādu KDAP personāla locekli vai citām personām.

18.2. No visām pret KDAP personālu iesniegtajām sūdzībām aprēķināta seksuālu un ar dzimumu saistītu pārkāpumu procentuālā daļa, kuri ir izmeklēti un saistībā ar kuriem ir bijusi rīcība.

18.3. KDAP personāla izdarītu seksuālu vai ar dzimumu saistītu pārkāpumu upuru skaits, kas saņēmuši kaut kāda veida palīdzību, aizsardzības līdzekli vai atlīdzinājumu (psiholoģisku atbalstu, kompensāciju u. c.).

Norādiet sniegtās palīdzības, aizsardzības līdzekļa vai atlīdzinājuma veidu.

18.4. Izturēšanās un disciplīnas jautājumiem velītū mācību sesiju skaits, kurās ietverti jautājumi saistībā ar seksuālu vardarbību un izmantošanu un kuras ES un tās dalībvalstis nodrošina a) diplomātiskajam personālam, b) civilajam personālam un c) militārajam personālam, kas piedalās KDAP misijās un operācijās.

18.5. Kopējais minēto mācību sesiju dalībnieku skaits un iedalījums pēc dzimuma.

E. Starptautiskā aizsardzība

19. ES un tās dalībvalstu atbalsts miera veidošanas un miera uzturēšanas darbībām, ar kurām pievēršas seksuālās un ar dzimumu saistītās vardarbības aspektam konflikta un pēckonflikta situācijās

19.1. To ES un tās dalībvalstu miera veidošanas darbību un miera uzturēšanas darbību (tādu kā projekts/programma, politikas iniciatīva, dialogs, KDAP misija vai operācija) skaits, tips un mērķgrupa, ar kurām pievēršas izpratnes padziļināšanai par seksuālo un ar dzimumu saistīto vardarbību un tās novēršanai konflikta un pēckonflikta situācijās.

19.2. To ES un tās dalībvalstu īstenoto darbību (kā definēts iepriekš) skaits, ar kurām risina tiesību aizsardzības un justīcijas atbildes pasākumu jautājumus, reaģējot uz seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību konflikta un pēckonflikta situācijās, kas skar sievietes, meitenes, vīriešus un zēnus. Norādiet atbildes pasākuma tvērumu (par gadījumu ziņots, nodots citām instancēm, izmeklēts, juridiski atrisināts u.c.).

19.3. To ES un tās dalībvalstu pasākumu skaits un tips, kas tiek īstenoti, pievēršoties seksuālās vardarbības problēmai konflikta un pēckonflikta situācijās, un kas tiek īstenoti kopā ar pilsoniskās sabiedrības partneriem, jo īpaši sieviešu tiesību grupām un vietējā līmeņa organizācijām.

20. Patvērumu meklējošu sieviešu aizsardzība ES

20.1. To sieviešu un vīriešu skaits, procentuālā daļa un izcelsmes valsts, kas pieprasa patvērumu un kas ir ieguvuši bēgļa statusu vai izmantojuši papildu aizsardzības priekšrocības ES.

20.2. Dot piemērus un izklāstīt ES un tās dalībvalstu politikā piemēroto paraugpraksi, tostarp gūto mācību un sastaptās problēmas, un pieredzi aizsardzības pasākumu īstenošanā, un to, kā tie ietekmē/dod labumu bēgļiem vai patvēruma meklētājiem – vīriešiem un sievietēm, un zēniem un meitenēm no bruņotu konfliktu skartām zemēm.

21. Dzimumu līdztiesības principam atbilstoša politika cīņai pret vardarbīgo ekstrēmismu

21.1. ES un tās dalībvalstu drošības un justīcijas iestāžu ikgadējā budžeta apjoms un procentuālā daļa, kas tiek piešķirts pētījumu sagatavošanai par VEA un dzimumu tematiku, tostarp par cēloņiem un atturēšanas mehānismiem.

21.2. ES un tās dalībvalstu statistikas biroju ikgadējā budžeta apjoms un procentuālā daļa, kas tiek piešķirts tādas statistikas sagatavošanai, kurā ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts saistībā ar VEA, tostarp statistikai par cēloņiem un atturēšanas mehānismiem.

21.3. ES un tās dalībvalstu kopējā ikgadējā budžeta apjoms un procentuālā daļa, kas tiek piešķirts, lai partnervalstīs novērstu vardarbīgu ekstrēmismu, kurš ir vērsts uz dzimuma aspektu kā galveno vai būtisku mērķi.

21.4. To personāla darbinieku skaits un procentuālā daļa, kuriem ES un tās dalībvalstu pretterorisma struktūrās ir speciālās zināšanas ar dzimumu saistītos jautājumos.

21.5. Sieviešu organizāciju dalība tādu stratēģiju izstrādē, kas paredzētas vardarbīgā ekstrēmisma apkarošanai. Sniegt labas prakses, gūtās pieredzes un problēmu piemērus.

V. Zinošana

Šie rādītāji būs pamats pastāvīgajiem ES ziņojumiem par to, kā tiek īstenota ES plašā pieeja ANO DRP 1325 un 1820 par SMD īstenošanai. Ziņojums būtu jā sagatavo atbildīgajiem dienestiem ar neformālās ES darba grupas SMD jautājumos atbalstu reizi divos gados un jā iesniedz Politikas un drošības komitejai (PDK). Trešais ziņojums būtu jā izstrādā 2016. gadā, un tajā būtu jā ietver informācija, kas apkopota mērķtiecīgās apspriedēs ar – cita starpā – ES delegācijām, ES dalībvalstīm, kā arī KDAP misijām un operācijām.

Rādītāji būtu jā pārskata, ja tas uzskatāms par lietderīgu, lai atspoguļotu turpmākās norises šajā jomā.